

నిజమూర కృష్ణా...!

- కమలాగౌరయత్రిక్రొవ్విడి చెరిమెళ్ళ

(గత సంచిక తరువాయి)

నేను తీసుకునే ప్రయత్నం చేయలేదు, "చూడండి కునాల్ మేము ఇక్కడికి వచ్చింది ఓ అమ్మాయికి న్యాయం చేయడానికి, ఆ ప్రయత్నంలో మరో అమ్మాయికి అన్యాయం చేయడానికి కాదు. మా ఇళ్ళల్లోనూ అక్కచెల్లెళ్ళున్నారు కోమల్ పేరు ఎక్కడా ఏవిధంగానూ బయటపెట్టం మీరు వర్రీ అవకండి. ఐనా ఈ లెటర్స్ వున్నాయి అని కోమల్ చెప్తేనేగా మాకూ తెల్సింది, అసలు తెలియనేలేదనుకుంటాం. వేరే విధంగా మా ప్రయత్నాలు చేస్తాం. మీరు ధైర్యంగా తిరిగి వెళ్ళండి. వాటిని నిజంగానే డెస్ట్రాయ్ చేసేయమని కోమల్ కి చెప్పండి. నో ప్రాబ్లెమ్ ఎటాల్" స్థిరంగా చెప్పాను.

అప్పటికే స్నానం ముగించి వచ్చి మా సంభాషణ వింటూ తలతుడుచుకుంటున్న శ్యామ్ షాకింగా నిలబడిపోయాడు.

కునాల్ నా వైపో రెండు క్షణాలు చూసి, "ఆర్ యూ ష్యూర్?" అంటూ ప్రశ్నించాడు.

"ఆబ్సల్యూట్లీ" స్థిరంగా చెప్పాను. కవరు తిరిగి జేబులో పెట్టుకుని వెనుదిరిగాడు.

స్తబ్ధంగా నిలబడ్డాను. అతని దగ్గర్నుంచి తులసి లెటర్స్ తీసుకోవాలనే కోరిక ఎంత బలంగా వున్నా, కోమల్ జీవితం పాడుచేయొద్దనే సంస్కారం నన్నాపింది. చిన్నగా నిట్టూర్చి శ్యామ్ వైపు చూసాను, "వెళ్ళామా. రెడీయా?" అడిగాను.

నావైపోసారి సూటిగా చూసి తలూపి, "ఒక్క పది నిమిషాలు. రెడీ అయిపోతాను" చెప్పాడు క్లుప్తంగా. వాడి చూపుల్లో వున్న ప్రశ్నలకి నా దగ్గర జవాబులేదు. అందుకే వాడిని ఫేస్ చేసే ప్రయత్నం చేయకుండా, వీలైనంత వేగంగా వెళ్ళి పర్స్, పెన్ను జేబులో పెట్టుకుని, షూ వేసుకోసాగాను.

"మీరు రామ్ గడ్ కి వెళ్తున్నారా?" అన్న ప్రశ్నకి వులిక్కిపడి ఇద్దరం రూమ్ డోర్ వైపు చూసాం. కునాల్.

"లేదు, వేరే పని మీద వెళ్తున్నాం. ఎందుకలా అడిగారు?", అతన్ని పరిశీలనగా చూస్తూ అడిగాను.

"మీరింకా వెళ్ళలేదా?" అనేశాడు శ్యామ్ ఆశ్చర్యంగా.

"లేదు, ఇవి మా దగ్గరవుండి మరుగునపడిపోవడంకంటే మీకు వుపయోగపడడమే న్యాయమనిపించింది. మీరన్నమాటే మా చెల్లెలికోసం మరో అమ్మాయికి అన్యాయం చేయలేను కదా" చెప్పి కవర్ నా చేతిలోవుంచాడు. ఈసారి కాదనలేదు నేను. పదిలంగా అందుకున్నాను వాటిని.

నిజంగా ఆక్షణం చాలా రోజుల తర్వాత రిలీఫ్ గా అనిపించింది. ఈలోకంలో మంచి ప్రయత్నానికి సాయపడేవాళ్ళు చాలామందేవున్నారు.

"థ్యాంక్స్. థ్యాంక్యూ సో మచ్ కునాల్ గారూ" మనఃస్ఫూర్తిగా చెప్పాను.

వణికే చేతులతో మొదటి లెటర్ విప్పాను. హిందీలో వుందా వుత్తరం. తులసికి లెటర్స్ రాసేంత హిందీ వచ్చని నాకు తెలీదు. బహుశా అన్నేళ్ళ వారణాశి వాసం నేర్పిందేమో.

కోమల్,

ఎలావున్నావు? పాప బాగుందా? అమ్మ ఆరోగ్యం ఇప్పుడు సెటిల్ అయిందా? నీ పూజలు ఎంతవరకూ వచ్చాయి? మేము వేరే స్టేట్ కి వెళ్ళలేదు కోమల్. యూ.పీ. లోనే వున్నాం. కాకపోతే ఆయనకి ఇష్టం లేదు ఎవరికీ తెలియడం. చాలా మారిపోయారు అక్కడ ఇంట్లోవాళ్ళతో కొట్లాడి ఇక్కడికి వచ్చాకా. ఎవరో కొత్త వ్యక్తిని చూస్తున్నట్టేవుంటుంది. ఒకసారి చాలా ప్రేమగా, మృదువుగా వుంటే, మరోసారి మరీ రాక్షసంగా వ్యవహరిస్తారు. చాలా భయంగా గడుపుతున్నాను. అమ్మా, నాన్నలకు కూడా చెప్పలేదు. అత్తయ్యకి మాత్రం నెలకోసారి ఫోన్ చేయనిస్తున్నారు. నాలుగు మాటలు ఓదార్పుగా మాట్లాడేసరికి చాలంటూ ఫోన్ పెట్టించేస్తున్నారు.

త్వరలో ఆయన కోపం తగ్గలనీ, ఆయన కోరుకున్నట్టే బిజినెస్ పెరగాలనీ ఆశిస్తున్నాను. ఇక్కడి వాతావరణం చాలా బాగుంది, ఇంటివారూ బాగానే వున్నారు. ఇంటి ఆవరణ విశాలంగా వుంది. కొన్ని పూలమొక్కలు కూడా పెంచుతున్నాను. నీ విశేషాలతో లెటర్ రాయి. ఆయనకి కోపం వస్తుంది, ఎవరితోనూ చెప్పకు సుమా.

-తులసి

కోమల్,

నేను బాగున్నాను, నీ లెటర్ అదృష్టం కొద్దీ వారు షాప్ కి వెళ్ళినప్పుడే వచ్చింది. నీకో శుభవార్త. ఆరేళ్ళుగా మేము ఎదురుచూస్తున్న ఘడియ వచ్చింది. నిజం. నీకో మేనకోడలో, మేనల్లుడో రానున్నారు.

ఇప్పుడీ చోటుకి మారినందుకు చాలా సంతోషంగా వుంది. కానీ, అటు అమ్మకీ, ఇటు అత్తయ్యకీ కూడా చెప్పలేకున్నాను. కొత్త బాధ్యత పెరిగిందంటూ ఆయన మరింత వర్రీ అవుతున్నారు. తిరిగి వెళ్ళిపోతే బాగుండునని నాకు

ఎంతైనా వుంది. వట సావిత్రి ప్రతం చేసి వుపవాసం వుంటానంటే ఇంటావిడ వొప్పుకోలేదు, పూజలు ఎన్నెనా చేసుకో ఈ పరిస్థితుల్లో వుపవాసాలొద్దని చెప్పారు.

మీరంతా బాగున్నారని ఆశిస్తాను. వివరాలిస్తున్నానూ, ఈసారి ఇంటావిడ పేరు రాయి లెటర్ కవర్ మీద, నేను అక్కడినుంచి తీసుకుంటాను.

- తులసి

ప్రియమైన కోమల్,

పాపకి స్కూల్లో సీట్ దొరికినందుకు చాలా సంతోషం., నేను బాగానే వున్నాను. మొన్న కొద్దిసేపయినా పక్కింటివారి ఫోన్ నుండి నీతో మాట్లాడగలిగినందుకు చాలా హ్యాపీగా వుంది. త్వరలో మీ అందరినీ కలవాలనీ, లేదా మా వాళ్ళింటికైనా వెళ్ళాలనీ ఆశిస్తున్నాను. ఈ పరిస్థితిలో సన్నిహితులూ, స్నేహితులూ పక్కనుంటే బాగుంటుందేమో.

వుంటాను,

-తులసి

మరో రెండు వుత్తరాలు అలాగే పొడి, పొడిగా వున్నాయి.

చివరిగా తీసాను కోమల్ పుట్టింటినుంచి తిరిగెళ్ళిపోయాకా తులసి రాసిన ఆఖరి వుత్తరాన్ని, కోమల్ కూడా తెరవలేదా లెటర్.

కోమల్,

ఎలా వున్నావు? నేను బాగాలేను కోమల్. ఏదో తెలీని నరకం చవిచూస్తున్నాను. ఎలా చెప్పను? నీతో ఆరోజు చెప్పకున్న బాధే. ఆయన ప్రవర్తన రాత్రైతే భయపెట్టేదిగా వుంటోంది. పగలంతా సరదాగా, కులాసాగా వుండే ఆయనేనా అనిపిస్తోంది. ఇన్నాళ్ళూ ఎలాగో భరించానుగానీ, ఇప్పుడు బిడ్డ సేప్టీ గురించి భయంవేస్తోంది.

అన్ని రోజులు ఎదురుచూసిన ఫలం కోసమైనా ఆయన తిన్నగా ప్రవర్తిస్తారనుకుంటే, అదేమీలేదు. నువ్వు చెప్పినట్టే నిదానంగా మాట్లాడి కూడా చూసాను, కానీ ప్రయోజనం లేదు, ఆయనకి చెప్పకుండా తిరిగివెళ్ళిపోతే అయినా బిడ్డ క్షేమంగా బయటపడతాడేమో అనిపిస్తోంది. ఆ వికృతచేష్టలు భరించే ఓపిక ఇక నా శరీరంలో లేదు, మరో ప్రాణి కూడా వుందిగా నాతోటి. ఈసారి ఆయన సామాను తేవడానికి వెళ్ళినప్పుడు నేనే తెగించి వారణాశి వెళ్ళిపోతాను, అత్తయ్య ఒక్కరే ఆయనకి సర్దిచెప్పగల సరైన వ్యక్తి. నీవిక వుత్తరాలేమీ రాయకు. నేనే వస్తున్నానుగా.

వుంటానూ.

-తులసి.

అయోమయంగా ముఖాలు చూసుకున్నాం. తులసి వున్నది వేరెవరితోనో అని జనం చెప్తున్నారు, మరి తులసి జగదీష్ ని కించపరుస్తూ రాసిన ఈ ఉత్తరాలేంటి, అసలు తులసే రాసిందా వీటిని? రైటింగ్ తనదే కాబట్టి తనే రాసింది.

కానీ, ఏదో జరిగింది. తులసి తనతో రెండుసార్లు ఫోన్లో మాట్లాడినట్టు కోమల్ చెప్పింది. అలా చూసుకుంటే మాతా టేక్స్ లో వున్నది వేరెవరో అయ్యుండచ్చా? జగదీష్ ట్రిక్ చేసాడా? మరి ఎప్పుడు తులసి దగ్గరకి చేరాడు,

ఆయన అంటూ తులసి మెన్షన్ చేసిన ఆ వ్యక్తి ఒకవేళ వేరేవ్యక్తి ఐతే కాదు. లెటర్ లో అబద్ధాలు రాసే అవసరం తులసికేముంది? సంధింగ్ ఫిషీ. పైగా అత్తయ్యే తనకి చెప్పగలవ్యక్తి అంటూ రాసుకుందంటే జగదీష్ గురించి అనేగా.

కానీ, ఒకటైతే నిజం అది జగదీష్, వేరెవరో తెలియదుగానీ తులసిని నరకయాతనలకి గురిచేసాడా వ్యక్తి. హీ డిజెర్స్ ఎ సివియర్ పనిష్యెంట్.

"జగదీష్ నీ, అతడినీ కలవాలి శ్యామ్. తోలు వలిచైనా నిజం చెప్పించాలి" కసిగా అన్నాను.

తలూపాడు శ్యామ్. "ఏదో జరిగింది, తెలుసుకోవాలి. కానీ ఎలా కృష్ణా? మనమా పోలీసులమూ కాము, ఆర్గనైజేషన్ వాళ్ళమూకాము. ఎలా? ఎలా రీచౌతాము వాళ్ళని. దాచేసారా ఇద్దరు వెధవలనీ. ఏదో చేసారు వాళ్ళే. తులసిని చాలా హింసించారు. తెలుస్తూనే వుంది" బాధగా అన్నాడు.

స్తబ్ధంగా వుండిపోయాను కొద్ది క్షణాలు. వీ హాప్ టూ ట్రేస్ దెమ్. తులసి కోసం. ఇప్పుడైతే ఇక వెనుతిరిగే ప్రశ్నేలేదు. మేమెవరమో తెలిసిపోయినా సరే, నిజం తెలుసుకునే తీరతాము. బలంగా నిర్ణయించుకుంటూ లేచాను.

"పద కోమల్ భర్త ను కలుద్దాం" అన్నాను సాలోచనగా,

ఆశ్చర్యంగా చూసాడు, "కానీ వాళ్ళూ." అన్నాడు సందిగ్ధంగా చూస్తూ.

"మర్చిపోయావా కోమల్ చెప్పిన మాటలు, ఒంటరిగా పట్టుకుందాం, ఇద్దరినీ, సతీష్ నాథ్ నీ, కోమల్ భర్తనీ, ఖచ్చితంగా వాళ్ళు చెప్తారు, మనం చెప్పిద్దాం, వీళ్ళెక్కడ దొరుకుతారో. పాతాళంలో దాక్కున్నా పైకి రప్పిద్దామిక. నిజం కక్కిద్దామిక" కసిగా చెప్పాను.

"మనం తులసి నుండి కాస్తంత ఎక్కువే ఎక్స్ప్లెక్ట్ చేస్తున్నామనిపించడంలేదా కృష్ణా?" శ్యామ్ ప్రశ్న అర్థం అయ్యా కానట్టువుంది.

తుంచిన రోటీ ప్లేట్లో జారవిడుస్తూ అడిగాను, "అంటే?"

"వెల్.. ఎలా చెప్పనూ.., ఓ.కే. చూడు కృష్ణా మనకెవరికీ తులసి పెళ్ళైన తర్వాత టచ్ లోనే లేదు రైట్?" అడిగాడు. తలూపాను.

"ఈవెన్ బృందా తో కూడా రిలేషన్ దూరమైపోయింది తనకి, ప్లస్ తన పేరెంట్స్, రిలేటివ్స్ అందరూ చాలా దూరంలో వున్న చోట తన పెళ్ళైంది రైట్?" గ్లాస్ లో వున్న నీళ్ళు కొద్దిగా సిప్ చేసి నావైపు చూసి కంటిన్యూ చేసాడు,

"సో ఎవ్వరికీ జగదీష్ గురించి సరిగ్గా తెలియదు, రాదర్ అసలేం తెలీదు. తన ఇంటి గురించీ, ఇంట్లోవారి గురించీ. నో వన్ నోస్ ఎనీథింగ్. రైట్? మరి తులసి అక్కడ ఎలాంటి లైఫ్ అనుభవించిందో, తను విసిగిపోయిందో తన జీవితంతో, అందులో కష్టనష్టాలు, బాధలు, భయాలు ఏమీ తెలియవు., కొత్తగా తనకెవరైనా స్నేహితులయ్యారా అనిగానీ, తను తర్వాత ఎలా వుండేది, ఎలా మారింది? ఏమీ? అంతెందుకు మనకి కోమల్ తులసికి పక్కంట్లో వుంటుందని మాత్రమే తెలుసు, లెటర్స్ రాసుకునేంత స్నేహం వారిమధ్య వుందని మనకి తెలుసా. లేదుగా?"

"ఏం చెప్పాలనుకుంటున్నావ్ శ్యామ్. ఇవన్నీ మనకి తెలియవనే కదా ఇక్కడ తిరుగుతున్నాం తెలుసుకోవడానికి. వై ఆర్ యూ డీటైలింగ్ మీ అగైన్. నాకు తెలిసినవే ఐ మీన్ మనకి తెలిసినవే మళ్ళీ మళ్ళీ నెమరేస్కుంటే ఏమొస్తుందిరా?" విసుగ్గా అడిగాను.

"తెలుసున్న యాంగిల్ లో కాదు, తెలియని యాంగిల్ లో కూడా ఆలోచిద్దాం అంటున్నాను కృష్ణా" చెప్పాడు శ్యామ్.

"కాస్త క్లారిటీ గా ఏడుస్తావా?" చిరాగ్గా ముఖం పెట్టి అన్నాను.

"ఒకవేళ తులసి. మన తులసి. తను కూడా మనిషే కదరా. తను నిజంగానే వేరెవరిదో తోడు కోరుకునే వెళ్ళిందేమో అని ఎందుకు ఆలోచించకూడదు మనం?" ఆగి నావైపు చూశాడు.

సముద్రాలూ పొంగలేదు, షాక్ తగిలి నేను బిగుసుకుపోనూలేదు, కోపంతో శ్యామ్ దవడ పగలగొట్టనూ లేదు, నిశ్చేష్టుడిని అంతకన్నా కాలేదు. స్తబ్ధంగా శ్యామ్ వైపోసారి చూసి నా ఫ్లేట్ మరింత దగ్గరకి లాక్కుని ఆపిన డిన్నర్ కంటిన్యూ చేయసాగాను.

టేబుల్ మీదున్న నా రెండో చేతిమీద తన చెయ్యించాడు శ్యామ్.

" అయామ్ సారీ కృష్ణా. ఎందుకో నాకు స్ట్రాంగ్ గా అలా అనిపించింది. లైఫ్ తో విసిగిపోయి ఓ తోడు కోరుకుందేమో? ఇక్కడ ఏ కబంధ హస్తాలనుండి పారిపోవడానికింకో భ్రమని ఆశ్రయించిందో, అతడేం పంచించాడో అని డౌటాచ్చింది. తప్పేముందిరా? అడుగు తడబడిన ప్రతి వ్యక్తి అపవిత్రుడైపోడుగా?"

నేనేం సమాధానం చెప్పలేదు. నా ఫ్లేట్ లో వున్న భోజనం కంప్లీట్ చేసి తలెత్తాను. శ్యామ్ నావైపే చూస్తున్నాడు నా రెస్పాన్స్ కోసం.

"శ్యామ్ తులసి తప్పొప్పుల గురించో, తన డెసిషన్స్ గురించో నాకు తెలుసుకునే వుద్దేశ్యం లేదు. నాకనవసరం కూడా. ఐనా నువ్వన్న ఆ యాంగిల్ లో ఆల్రెడీ చాలామంది ఆలోచించేసారు. కోమల్, బృందా, హేమాంగిగారు, తులసి తల్లితండ్రులూ, అలా చాలామంది.

ఐనా తులసిని నమ్మడానికి నాకే రుజువులూ, సాక్ష్యాలు కావాలా. తను నా ఫ్రెండ్ అది చాలదూ. తన గురించి తెలీదూ.

కానీ నేను వచ్చింది ఒకే ఒక్క రీజన్ తో. తులసి తన ఆఖరి మాటగా ఒక విషయం చెప్పింది, తనే తప్పు చేయలేదు. కేవలం నమ్మమని. నో ఎక్స్ప్లనేషన్ నథింగ్. ఇట్ వజ్ ఎ డెత్ స్టేట్మెంట్. అందులో డిజైజ్ గా వున్న నిజాన్ని, నొప్పిని నేను నమ్ముతున్నాను. కేవలం నమ్మడం మాత్రమే కాకుండా, నేను నమ్మిన నిజాన్ని ప్రూవ్ చేయాలనే నా ఈ ప్రయత్నం అంతా.

అందరూ భావించినట్టు తన అడుగే తప్పయినా, లేక మరే మోసానికి బలైనా దానివెనుక ఏదో బలమైన కారణం వుండే వుంటుంది. అదేంటో తెలుసుకోవాలి, ఈ జనాలందరికీ కాకపోయినా కనీసం తనవారికైనా తెలియజేయాలి. అంతే. తన నిజాయితీ ఎవరికీ పట్టకపోయినా రేపన్నరోజు అట్లీస్ట్ తన చైల్డ్ కి తల్లిమీద ఇష్టాన్ని చంపేయకుండా వుండడానికి పనికొస్తేచాలు.

ఐనా తులసి నన్నేమీ కోరలేదు, నమ్మమని తప్ప ప్రూవ్ చేయమనలేదు. నా నమ్మకాన్ని తులసికి తెలియజేయాలి. ఎక్కడవున్నా తనకి. జస్ట్ ఎ. ఐ మీన్. ఇట్స్ ద ఓన్లీ ట్రిబ్యూట్ ఐ కెన్ పే హార్. అంతే." చెప్పేసి లేచి ధాబా బయటికి వచ్చి చేతులు, ముఖం కడుక్కున్నాను.

జేబులోంచి కర్చీఫ్ తీసి ముఖం తుడుచుకున్నాను. తెలుస్తోంది. చాలా రోజుల తర్వాత నా కళ్ళతోపాటూ, మనసూ తడుస్తోంది.

తలెత్తి దూరంగా కనిపిస్తున్న నగరం వైపు చూసాను. గంగానది తల్చుకున్నాను. రకరకాల మాలిన్యాలు కలిసినంత మాత్రాన గంగ పవిత్రత ఇసుమంతైనా తగ్గదంటూ మొక్కే మనం. కాస్తంతకే పొరపొట్లకే మన వారి కళ్ళనుండి నెత్తుటి నదులు ప్రవహింపజేస్తాము. హౌ మీన్.

నా భుజం చుట్టూ చేయి బరువుగా పడింది. చప్పున కర్చీఫ్ తో ముఖం మరోసారి అద్దుకుని వాడి వైపు చూసి అడిగాను, "తినావా పూర్తిగా?",

ముఖంలోకి నవ్వు తెచ్చుకుంటూ చెప్పాను, "లేదంటే నువ్వూరుకునే రకమా?" నవ్వి తలపరికించాను.

టాక్సీ స్టాండ్ వైపు దారితీసాము, "సారీరా", చెప్పాడు సిన్సియర్ గా. తేలిగ్గా నవ్వేశాను.

"ఐ వాజ్ జస్ట్ .. గాట్ సో క్యారీడ్ అవే విత్ ద సిట్యూయేషన్స్ అండ్" అంటూ చెప్పబోతున్న వాడిని చప్పున వారించాను.

"ఏం చెప్పనవసరం లేదురా. తులసి మనకి ఏమిటో, మనం ఒకరికొకరం ఎక్స్ ప్లెయిన్ చేసుకునేంత దుస్థితిలో లేము మనం.

ఏ బంధం లేకుండా పెళ్ళై గట్టిగా నెల కూడా తిరక్కుండా భార్యనీ, ఫ్యామిలీనీ, ఎంజాయ్ చేసే టైమ్ నీ వదిలి ఇలా రోడ్లు పట్టుకుని తిరగరింకెవరూ. సో.. డోన్ట్ సే ఎనీథింగ్. పద తినడానికి ఇంతసేపు అంటే ఆ టాక్సీవాడు వెయిటింగ్ ఛార్జెస్ కింద ఆస్తులడుగుతాడు" చెప్పాను.

నవ్వి తలూపాడు వాడు, "కరకే పద పద"

కోమల్ చెప్పిన రామ్ గడ్ లో ఎక్కువ వెతకక్కర్లేకుండానే తులసి వాళ్ళ అడ్రస్ దొరికిపోయింది, ఒకేఒక పెద్దగుడి, ఆ గుడికి దగ్గర్లోనే జగదీష్ (?!) షాపు, అది మూసేవుంది మేం చూసేసరికి, ఆ వెనకే ఓ చిన్న ఇంట్లో వాటాలో కాపురమని అక్కడ అడగగానే తెలిసిపోయింది ఎక్కువేం అడగకుండానే.

"చాలా మంచి వారిలాగే అనిపించారు. మాతో కూడా స్నేహంగా, కలివిడిగా వుండేవారు. కొండమీద గుడి దగ్గరే వాళ్లుండేది. ముందువైపు షాపు, వెనుకవైపు ఇల్లు. వాళ్ళిద్దరే వుండేవాళ్ళు. రెండువాటాల ఇంట్లో వీళ్ళదో పోర్షన్, గుడి ఆఫీసులో పనిచేసేవాళ్ళదో పోర్షనూ" చెప్పాడు త్రిపాఠీ అనబడే ఆ ఇంటి ఓనర్.

"అతడు ఎలాంటి వాడో చెప్పగలరా సర్?"

"అతడా... ఓ.. మర్చిపోయాను అతని అసలు పేరు తెలియదుకదూ, అతగాడు తనపేరు జగదీష్ అనే చెప్పాడు మాకందరికీ. చాలా చక్కటి మాటకారి. ఎన్నో విషయాలు తెలుసు అతనికి. ఎప్పుడూ ఏదో ఒక పని చేస్తూ వుండేవాడు, చురుకైన కుర్రవాడు. షాపు బాగా నడిపేవాడు. వచ్చేవారి అవసరాలు గమనించి రకరకాల కొత్త కొత్త వస్తువులు తెచ్చేవాడు.

వాళ్ళిద్దరూ మంచి భార్యాభర్తల్లాగానే కనిపించారు. పైగా కాశీలో బాగాపేరున్న పండిత్ జీ కొడుకూ, కోడలు వచ్చారనేసరికీ మాకు వేరే వివరాలు తెలుసుకోవాలనే ఆలోచనే రాలేదు. వాళ్ళూ చాలా పద్ధతిగావుండేవాళ్ళు. షాపు, ఇల్లు, గుడి. వాళ్ళపనేదో వాళ్ళదిలాగా. ఆ అమ్మాయి కూడా మా ఇంట్లోవాళ్ళతో బాగానే కలివిడిగా వుండేది. ఏడాదిన్నర పాటు ఇక్కడవున్నా ఎలాంటి హంగామా లేకుండా రోజులు గడిపిన సాధారణమైన జంటలాగే కనిపించారు.

హఠాత్తుగా అర్జంటు పనుందంటూ ఆ అమ్మాయి నెలలైవుండగా ఒకరోజు హడావిడిగా వెళ్ళినవాడు రెండు, మూడు రోజులైనా తిరిగిరాలేదు. తన మరిది పెళ్ళివుందనీ, ఇంట్లోవారి మీద అలిగి భర్త వెళ్ళద్దన్నాడుగానీ, బహుశా మనసాగక అటే వెళ్ళుంటారనీ, తానూ వెళ్తానంటూ, మేం వద్దన్నా వినకుండా ఒంటరిగానే ఆ పిల్ల బయల్దేరింది. నేనే కొండ దిగువ వరకూ తోడుగా వెళ్ళి టాక్సీ కట్టించి పంపాను ఆమెని, పాపం ఒక్కత్రీ ఎలా వెళ్తుందని. తర్వాత పోలీసులు ఇంక్వెరీకి వచ్చేవరకూ తెలియలేదు ఆ పిల్ల చనిపోయిన సంగతి" నిట్టూర్చారా పెద్దాయన.

"అతడి గురించి మీకెప్పుడైనా ఏదైనా సందేహం వచ్చేలా ఏదైనా ఇన్సిడెంట్?" అడిగాను.

"లేదు బాబూ, అలాంటిదేమీ లేదు" చెప్పారు.

"ఆ అమ్మాయి గురించీ?" కాస్త బెరుగ్గానే అడిగాను.

"లేదు, మాకే సందేహమూ కలగలేదు. అసలు ఏ భయంలేకుండా, అంత ధీమాగా ఓ లేచిపోయొచ్చిన జంట అలా ఈ చిన్న పల్లెటూళ్ళో ఎలా వున్నారా అనేది నాకిప్పటికీ ఆశ్చర్యమే!"

"మీ ఇంట్లో వాళ్లతో మాట్లాడవచ్చా సర్" వీలైనంత రిక్వెస్టింగా అడిగాను. అప్పటివరకూ నిదానంగా సమాధానాలు చెప్తున్న ఆయన నుదురు చిట్టించారు. ఏదో అనబోయి, మళ్ళీ మనసు మార్చుకున్నారేమో, "రండి", అంటూ లేచి లోపలికి నడిచారు. లోపలివైపున్న మండువాలాంటి పెద్దగదిలో మంచంమీద ఓ పెద్దావిడ కూర్చుని జపమాల తిప్పుకుంటున్నారు. మరో మూల టీవీలో ఏదో ప్రోగ్రామ్ చిన్నవాల్యూమ్ తో చూస్తూ ఓ నడివయసు స్త్రీ కూరలు కోస్తున్నది.

"మా అమ్మగారు, నా భార్య. పిల్లలంతా ఉద్యోగాలూ, పెళ్ళిళ్లూ అయ్యాకా వేర్వేరు చోట్ల సెటిల్ అయ్యారు, అప్పుడప్పుడూ వచ్చిపోతుంటారు. ఇక్కడవుండేది మేమే" చెప్పారాయన.

వారికి నమ్రతగా చేతులు జోడించాము. ముసలావిడ మంచం పక్కగా వున్న చిన్న బల్లమీద కూర్చున్నాము.

వేడిగా టీ, సమోసా తీసుకునివచ్చి ఇచ్చారాయన భార్య. ప్రయాణం హడావిడిలో మర్చిపోయిన ఆకలి బాధ చప్పున గుర్తొచ్చి మొహమాటానికి కూడా కాదనకుండా తినేసాము. టీ కూడా కడుపులో పడ్డాకా కాస్త బుర్ర పనిచేయడం మొదలు పెట్టింది.

"సారీ. మీకు ట్రబుల్ యిచ్చాము" మొహమాటంగా చెప్పాము.

"అదేం పరవాలేదు. చాలా దూరం నుండి వస్తున్నారు ఆమాత్రం చేయలేమా?" చెప్పిందావిడ.

"వాళ్ళకు ఆ అమ్మాయికి సంబంధించిన వివరాలు కావాలట" చెప్పాడాయన.

"ఎందుకు? తెలుసుకుని ఏంచేస్తారు?" అడిగిందావిడ.

మేం తయారు చేయాల్సిన రిపోర్ట్ గురించి అందరికీ చెప్తున్న స్టోరీయే రిపీట్ చేసాను. సూటిగా చూసిందామె., "కేవలం ఒక రిపోర్ట్ లో రాయడానికి అన్ని వివరాలెందుకు? ఏం రాసినా ఏం లాభం? ఆ అమ్మాయా బ్రతికిలేదు. పోనీ మీ రిపోర్టు ఆమెకు ఆర్థికంగానో, సామాజికంగానో, లేక కుటుంబపరంగానో సాయపడడానికి. మరి ఏకారణంతో వివరాలు సేకరిస్తున్నారు? కేవలం అందుకే ఇంత దూరం వచ్చారా?" అడిగింది ఫ్లెయిన్ గా.

ఒక మారుమూల ప్రాంతంలో నివసిస్తున్న స్త్రీకి వున్న అంత చక్కటి లాజికల్ ఆలోచనకి ముచ్చటేసింది. ముద్ర గుర్తొచ్చింది. అచ్చం ఇలాగే మాట్లాడుతుంది తను.

"ఈ రోజు ఈ రిపోర్ట్ ఓ కాగితం ముక్కే అయినా ఆమెకి కావలసిన వారికి ఏనాటికైనా ఇది ఉపయోగపడుతుందని మా నమ్మకం, రేపొద్దున్న ఇది ఆమె యొక్క కేరక్టర్ సర్టిఫికేట్ లాంటిదమ్మా. ఆమె తల్లితండ్రులకీ, బిడ్డకీ, తనవారికైతే తెలియాలి కదా జరిగిందేమిటో. నిజమేమిటో."

"అంటే మీ ఆర్గనైజేషన్ ఆమె తప్పులేదని నమ్ముతోందా? ఆమెని సమర్థిస్తోందా?" ఊహించని ఆ ప్రశ్నకి ఉలిక్కిపడి చూశాను.

తేరుకుని చెప్పాను, "అవును, సాక్ష్యాలు ఆమెకే వ్యతిరేకంగావున్న ఈ కేసులో ఆమె డెత్ స్టేట్మెంట్ కీ, వింటున్న విషయాలకీ కొంత తేడా వుంది. అందుకే ఇంతలా అడగాల్సివస్తోంది. మీకు తెలిసినది చెప్తారా ప్లీజ్?" ఈసారి నా రిక్వెస్ట్ లో ఫర్మనెన్ ధ్వనించింది. తల పరికించిందావిడ.

"ఆ అమ్మాయి చాలా మంచిదానిలాగే కనిపించింది, వాళ్ళూ అన్యోన్యంగా వుండేవారు. భర్త కోసం ఎప్పుడూ ఏవేవో ప్రతాలు, ఉపవాసాలు చేస్తూవుండేది కూడా. కడుపుతోవుందని తెలిసాకా, అలాంటివన్నీ వద్దని మేమే కోప్పడి మాన్పించాము. ఆ పరిస్థితిలో కనీసం పుట్టింటికైనా పంపకుండా ఒంటరిగా ఇక్కడే వుంచేసాడని అనుకునేవాళ్లం.

వారు వెళ్ళిన రెండు, మూడురోజులకే పోలీసులొచ్చారు. మీ సహారా వాళ్ళూ వచ్చారు, పేపర్లవాళ్ళూ, టీ.వీ వాళ్ళూ వచ్చి ఏమేమో మాట్లాడారు. వాళ్ళ ఇల్లంతా వెతికారు, తనిఖీ చేసారు. చివరికి కొంత హడావిడి చేసి వెళ్ళిపోయారు.

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments